

Külföldi félév beszámoló

Universität zu Köln

Kósa Bálint
Heller Farkas Szakkollégium
2019/20 őszi félév

1. Várakozásaim

A 2019/2020-as őszi szemesztert Németország negyedik legnagyobb városának egyetemén töltöttem. Ez az egyetem pedig nem más, mint az Universität zu Köln, vagy ahogyan a helyiek nevezik, Uni Köln. Tudtam, hogy egy nagymúltú és híres, rengeteg hallgatóval és különféle tudományágakhoz tartozó karokkal rendelkező egyetemre jelentkeztem, ehhez mérten sokat is vártam a félévtől. Azt reméltem, hogy a már-már klisének és túlzásnak hangzó hallgatói vélemények, ahogyan az általam megkérdezettek nyilatkoztak az Erasmus félévük nyújtotta lehetőségekről és élményekről, beigazolódnak és nem csak üres szavak lesznek többé számomra. A következő oldalakban pedig igyekszem kifejtetni, valóban sikerült-e olyan tapasztalatokkal gazdagodnom az elmúlt 5 hónap során, melyeket én magam is „életre szólóként” vagy éppen „felejthetetlenek” írnék le. A személyes vonal után pedig kitérek az egyetem nyújtotta lehetőségekre is, kurzusokra és tanulmányi részletekre is.

2. Kiutazás előtt – Bonyodalmak

Mielőtt leadtam volna a jelentkezést, beszéltem néhány emberrel, akik szintén Kölnben töltötték a külföldi félévüket. Mindannyian azt javasolták, hogy kezdjem el idejében, és még attól is korábban a lakáskeresést, ugyanis Kölnben rendkívül nehéz, főleg megfizethető áron, lakást találni, pláne, hogy egy viszonylag rövid időtávról lévén szó, öt hónapról. Így hát, amint kiderült, hogy felvettek Kölnbe, regisztráltam a Kölner Studierendenwerk honlapján kollégiumi férőhelyre. Ez a KSTW intézi a város összes kolizsobáját, az egyetemi menzákat, büféket, kávézókat a kampusz területén. Nagyon jól szervezett munkát végeznek, azonban mégsem kaptam tőlük első körben semmilyen visszajelzést; várólistára raktak és semmilyen előrelépés nem történt. Az egyetem megadott több honlapot is, ahol albérleteket lehet keresni, a WG-gesucht nevezetű tűnt a legmegbízhatóbbnak, annak a segítségével próbáltam megtalálni a megfelelőt. Azonban annak ellenére, hogy már májusban elkezdtem az üzenetek írogatását, és minimum 150-200 különböző szobára jelentkeztem, egyetlen pozitív visszajelzést sem kaptam. Akadt olyan elvetemült lakástulajdonos is, aki az én magyar pártpolitikai nézeteimhez kötötte a beköltözés feltételeit, hát, ezek sajnos azonban nem igazán egyeztek. Augusztus utolsó napjaiban WhatsApp-on videó beszélgetésben interjúztatott meg az utolsó reménységem, egy kétszobás albérlet egyik szobájának a

lakója, augusztus 31-re ígérte a visszajelzést. Mondanom sem kell, hogy egy kicsit izgultam, hiszen szeptember másodikán már kezdődött a welcome week az egyetemen, én pedig még lakás nélkül ültem a szobámban Mályiban. 31-én jött is a válasz, és annak ellenére, hogy végig bizakodó voltam, hiszen az interjú nagyon jól sikerült, ez sem nyert. Szóval még aznap lefoglaltam egy szimpatikus Airbnb-t, megvettem egy flibusz jegyet másodikára, majd összepakoltam a cuccaimat. A flibusz volt a legolcsóbb lehetőség ekkor, hiszen a biztos lakás hiányában nem tudtam előre lefoglalni repjegyet, egyik napról a másikra pedig elég húzós lett volna egy repülőjegy azzal a rengeteg csomaggal, amit magammal vittem. A flibuszon pedig még a bicajomat is ki tudtam vinni, hiszen sokaktól hallottam, hogy Németországban hasznos tud lenni, mivel nem túl jó a tömegközlekedés. Ez később tényleg be is bizonyosodott, a kölni tömegközlekedés jócskán elmarad a budapesti mögött, bár a biciklimet meg ellopták másfél hónap után, szóval 1-1. Visszatérve a lakhatás kérdésére, a megérkezésemet követő napon rögtön bementem a KSTW irodájába, jeleztem, hogy megérkeztem a városba, azonban nincs hol laknom, és legnagyobb meglepetésemre, (és persze köszönhetően a korai regisztrációnak az oldalukon), 20 perc alatt már volt is egy kollégiumi egyszemélyes szobám. Hat másik diákkal osztozunk egy közös konyhán és két teljesen felszerelt fürdőszobán, mindez havi 290 euróért, 25 percre az egyetemtől tömegközlekedéssel, 20 percre bicajjal, ami egész jónak számít a városban, sokak havi 500-600 eurót fizetnek egy albérleti szobáért, sőt ismerek olyanokat is, akik az egész félév során Airbnb-ben laktak, szóval egyáltalán nem számít egyedinek az esetem, még inkább szerencsésnek is mondható, így utólag belegondolva.

3. A kezdetek – felfedezés

A lakhatás rendeződése után kezdődtek meg az igazi izgalmak. Németországban a félévek a magyar rendtől eltérően minden egyetemen később kezdődnek, Kölnben ez most éppen október második hetére esett, azonban a legtöbb Erasmusos hallgató már szeptember elején megérkezett a városba, hiszen a PIM&CEMS szervezte welcome week és folyamatos programok rendkívül jó lehetőséget nyújtottak az ismerkedésre, az itteni élet felfedezésére. Érdekes módon nem a helyi ESN szervezte a legjobb programokat, (sőt, ők kifejezetten rossz programokat szerveztek, egy-kettő látogatása után nem is mentünk már a többi eseményükre). A szeptemberi érkezés mellett szól még az is, hogy az egyetem ingyenes intenzív nyelvi kurzust is nyújt az ide érkezőknek:

szeptember minden hétköznapján 3 órán keresztül gyakoroltuk a német nyelvet. Emellett azonban szeptemberben más teendőnk lényegében nem is volt, szóval nyugodtan utazgathattunk és szervezhettünk magunknak programokat, hiszen az Uni Köln diákjainak egyetemi kártyája egész Észak-Rajna-Vesztfáliában ingyenes tömegközlekedésre jogosít fel, valamint közel van Hollandia és Belgium, valamint Luxemburg is. *(Az „ingyeneshez” mondjuk hozzátartozik, hogy még augusztusban át kellett utalni az egyetem részére több, mint 270 euró „szemeszter hozzájárulást”...)* Ez a kártya egyébként rendkívül praktikus: bérlet a tömegközlekedésre, diákigazolvány, a menzán és a büfékben fizetőeszköz, de még a koliban a mosógépeket is ennek a segítségével lehet működtetni. A menza nagyon színvonalas, a főépületén kívül több kisebb étkezde is található a hatalmas kampusz területén. Mindig többfajta menü közül választhatunk, vegetáriánus, vegán, bio – mindenki megtalálhatja a neki megfelelőt. Egy kiadós főétel, desszerttel és salátával mindössze 2,60 euróba kerül, szóval magyar viszonylatban is rendkívül jó árakkal operálnak. Ha már árak, akkor gyorsan azt is megjegyezném, hogy a kinti árszínvonal szinte semmiben nem tér el az otthonitól: a németek diszkontokban vásárolnak leginkább, Rewe, Aldi, Lidl, Edeka, Nettó, ezeken kívül maximum Kioskokban. A Rewe valamivel drágább talán, 10-20%-nál nem többel, a Lidl és Aldi viszont többnyire a már otthon is megszokott árakkal fogadott.

4. Szorgalmi időszak – kölni lét

A szorgalmi időszak megkezdésével tudtunk igazán belerázódni a kölni életbe. Kialakult a mindennapok rutinja, annak ellenére, hogy nem simultunk bele a hétköznapok szürkeségébe továbbra sem. Egyre inkább kezdtük magunkat igazi kölninek érezni. Hiszen ez egy külön életérzés, az biztos. A kölniekre rendkívül jellemző a lokálpatriotizmus. Saját nyelvjárásuk van (aminek köze ugyan van azért a némethez, de megérteni azért elég nehézkes; bár kevesen beszélnek aktívan), saját sörük, aminek mellesleg ugyanúgy Kölsch a neve, mint a nyelvjárásnak, hozzá néhány jellemző ételük, focicsapatuk, amire nagyon büszkék, karneváljuk, aminek a szezonja november elejétől egészen február végéig tart, és emellé még kedves, beszédes attitűdjük is, ami Németországban egyedülálló. Sokszor előfordult a félév során, hogy megszólítottak, útba igazítást kértek, majd leálltak velem beszélgetni emberek, vagy éppen, mikor hallottak minket magyarul beszélni, érdeklődve kérdezték, milyen nyelv is ez.

Visszatérve a szorgalmi időszakhoz és a tanuláshoz, a kölni egyetemen a katalógus fogalma szinte ismeretlen. Nem kötelező megjelenni az órákon, nincs semmilyen retorzió. Ezenfelül, egy-két blokkszemináriumi órát kivéve, nincsenek évközi teendők sem: tökéletes táptalaja az ellustulásnak. Erre fel is hívták a figyelmünket az elején, szóval igyekeztem tenni ellene. Gyorsan felismertem melyik órákra érdemes és szükséges bejárni, vagy esetleg melyeknél kevésbé fontos a tényleges jelenlét. Hat tárgyam volt a félévben, a következők:

International Strategic Management: ebből a tárgyból csak előadás volt. Sok átfedés volt számomra korábbi tárgyaimmal, de ugyanakkor élvezetesebbek voltak az órák, mindig volt valamilyen új dolog is. Minden órán vizsgáltunk esettanulmányokat, főként nemzetközi kereskedelemmel, külföldi tőkebefektetéssel, piacra lépéssel kapcsolatos témákat vettünk át, nagy hangsúlyt fektettünk a különböző kulturális elemekre, formális és informális intézményekre is.

Fundamentals of Financial Management: ezt a kurzust valahol a szeminárium és előadás között helyezném el, sokszor oldottunk feladatokat is, de volt, amikor csak elméleti anyagot adott le a tanár. Sok átfedés volt a vállalati pénzügyek nevezetű otthoni tárggyal, de persze az Adidas és a különböző német cégek itt is előkerültek esettanulmányok formájában, pénzügyi szemszögből.

Fundamentals in International Taxation: talán ez volt a legintenzívebb tárgy a félév során. Valamiért csak november elején kezdődött, és december elején már túl voltunk a vizsgán is. Heti három alkalom, eszeveszett tempó. Átvettük a nemzetközi adózás alapjait, különféle egyezményeket, fogalmakat, szabályokat. Azért is tetszett, mert ilyenkorábban az egyetemi tanulmányaim során nem találkoztam még, minden új volt.

Fundamentals in International Accounting: ez a kurzus nem tartozott a legszínvonalasabbak közé, sokszor csak a diák felolvasásából állt az előadás, de ugyanakkor a diák nagyon informatívok voltak, azok alapján jól meg lehetett tanulni az anyagot. A nemzetközi könyvelési sztenderdekkel foglalkoztunk az óra keretein belül.

Rational Decision Making: blokkszeminárium, három alkalommal került megrendezésre, egyenként többórás blokkokban. A magyar döntési technikák című tárgy megfelelője. Rendkívül képzett tanár tartotta, német precizitással és szigorral. Megismerkedtünk a döntési folyamat részleteivel, valós eseteket tanulmányoztunk.

Minden alkalom előtt fel kellett készülni az elméleti anyagból, hiszen az órákon már az elméletnek a gyakorlatba való átültetése zajlott. Nincs a tárgyból vizsga, beadandót kell írni egy döntési helyzet elemzéséről.

Political Thought in Modern China: szintén egy blokkszeminárium, a politikatudományi karról. Minden hétre kötelező olvasmányokat ad ki a kurzus oktatója, azokat beszéljük át az órákon. Mindenkinek készítenie kell egy prezentációt a megadott témák közül, én a konfucianizmusról tartottam. Ebből a tárgyból sincs vizsga, beadandóval zárul.

5. A vége felé – két otthon között

A vizsgaidőszak nekem elég pörgősre sikeredett, ugyanis az egyetem tárgyanként egyetlen időpontot ad meg vizsgázásra az Erasmusos hallgatók számára, nem igazán lehet válogatni. Ezen időpontok december elején vannak, gondolva az early leaverekre. Így történt, hogy az első vizsgám november 28-án volt, a másik három pedig mind egy napon, december 10-én. A vizsgákról fontos elmondani, hogy nem voltak egyszerűek, sokat kellett rájuk készülni és tényleg rákérdeztek a tananyag legapróbb részleteire is, de persze egyáltalán nem lehetetlen jól megírni ezeket sem. Sokkal problémásabb az otthon, egyéni tanrend keretein belül felvett két tárgyam, a tanárokkal való egyeztetés nehézségei miatt, ami nagyban megnehezíti a félévemet és sok fejfájást okoz és okozott már az eddigiekben is.

Fontosnak tartom még megjegyezni, milyen sok magyart küld a Corvinus az Uni Kölnre félévente: több, mint 10-et, tehát Erasmusos viszonylatban, rendkívül sokat. Kétségtelen, hogy nem lett volna ugyanolyan a félév a magyarok jelenléte nélkül. Eleinte kicsit aggódtam emiatt, hiszen elvégre nem azért megy az ember Erasmusra, hogy magyarokkal töltse az idejét, azonban végig tökéletes egyensúly volt köztünk, a magyarok mindig ott voltak mindenhol, de nem elkülönülten, hanem a társaság szerves részét képezve.

6. A vége – de mégis valami kezdete

Összességében azt hiszem, elmondható, hogy a kezdetben említett várakozásaim beteljesültek. Meg szerettem volna tudni, milyen is a világ minden tájáról érkezett

emberekkel együtt bekerülni egy teljesen új város egyetemére, megismerni egymást és talán önmagunkat is kicsit jobban. Tanulni, fejlődni, bulizni, utazni, jól érezni magunkat, feszegetni a határokat, közös emlékeket gyártani, amik aztán összekötnek és szoros barátságokat alapoznak meg. Talán valahogy így tudnám összefoglalni röviden az elmúlt hónapok történéseit. Biztos vagyok abban, hogy sikerül majd ebből a csodás féléből átmenteni a legjobb dolgokat otthonra is: a felfedezésvágyat, a nyitottságot, a vidámságot, a kedvességet és a tudatot, hogy az emberi kapcsolatoknak nem szabhat határt semmi sem.

1. A félév emlékezetes pillanatai